

et tohhiwad omma loaga pörsad olla. Kas  
nisugguse melega meie rahwas suremas tund-  
misses rutto eddasi lähhab? Kassin kül.  
Toido ja lifumisese läbbi kossub innimesse  
ihho rammo, luggemisse ning mõnda näg-  
gemisse läbbi temma hinge rammo. Pu-  
dub esimenne, jääb ta ihhokaswo finni,  
pudub teine, jääb ta waim pimmedaks ja  
nürriks. Weis ei mõista munna-kogist egga  
rummal ramatutest luggu piddada. Temma  
melest on feige alwem ramat feige parrem,  
nago sedda Kalendrist näme. Tulleb „Pos-  
timees“ ehk mõnni mu ja ütleb, et Eestirah-  
wa seas weel paljo rummalust ja pimmedust,  
ebbausko ja winaorjust leida, siis on mitmel  
moffad wingus ning ei tahha tõeks tunnis-  
tada, mis ommeti tõssi on. Kust tulleb se?  
Ei kuskilt muialt, kui sest, et rahwas näh-  
hes ei näe ja kuuldes ei mõista. Sellepär-  
rast siis ka seitungi hinda kegi mu ei tahha  
kullutada, kui need feige terrasemad. — Oh,  
et meie rahwas ka üksford hakkaksid arro sa-  
ma, et nenda tuimalt parremad päwad ei

peäse tullesma. Peaks nad ommeti üksford  
surema hole ja mõistusega luggema haka-  
ma, mis neile saggedaste tõssise wennalikko  
armastusega kirjutakse!

Kirriko käimissega, kus nad taewa  
manna peaksid forjama, ep olle ka parremat  
luggu. Eks olle weel nenda, et mitmed ei  
tulle muul aial kirriko, kui omma laua-ko-  
ral? Sesuggune ei tulle siis ka mitte Jum-  
mala au ja omma hinge õnnistusse, waid  
agga „korra pärrast“, et mitte maenitsusse  
egga trahwi alla ei langeks. On se nüüd  
ristiinnimesse wiis? Tenib se õiete Jum-  
malat, kes sedda agga kässu järrele muido  
korrapärrast teeb ja mitte lapselikust armas-  
tusest? Ei tõeste mitte. Pärasko on meie  
rahwa seas ka weel neid küllalt leida, kel  
pühhapääw enne lõunat suur rõ-rut ja pär-  
rast lõunat nisamma suur kõrtsi-rut tagga  
on, kuhho mõnni ford 3 päwa weddelema  
jääb, kunni nälg tedda foio aiab. — Ka kir-  
riko sees ei pea ennast mitto ausal kombel  
üllesse. Zutlusse aial lobbisewad ehk tukku.